

Prof. dr hab. Teofil Łabza
Katedra Agrotechniki i Ekologii Rolniczej
Uniwersytet Rolniczy im. H. Kołłątaja
w Krakowie

Recenzja
dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
dr inż. nauk rolniczych w zakresie *agronomii* Ryszarda Mazurka,
adiunkta (asystenta) w Katedrze Gleboznawstwa i Ochrony Gleb, Wydziału Rolniczo-
Ekonomicznego Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
w związku z ubieganiem się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
rolniczych

Opinia została przygotowana w odpowiedzi na pismo Pana prof. dr hab. Andrzeja Lepiarczyka, Dziekana Wydziału Rolniczo – Ekonomicznego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie z dnia 22. 12. 2015, w związku z powołaniem mnie przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Ryszarda Mazurka, które toczy się na wspomnianym Wydziale.

Opinię wykonałem, wykorzystując dostarczoną, kompletną, starannie przygotowaną zgodnie ze stosownymi wymaganiami, dokumentację.

Przebieg kariery naukowej Habilitanta

Dr inż. Ryszard Mazurek studiował na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej im. Hugona Kołłątaja w Krakowie uzyskując w roku 1994 dyplom magistra inżyniera rolnictwa. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii (specjalność naukowa gleboznawstwo) nadała Mu Rada Wydziału Rolniczego AR w Krakowie w roku 2001, na podstawie obronionej rozprawy doktorskiej pt. „Czarne ziemie południowej części Wyżyny Małopolskiej i zagrożenia procesami ich degradacji”. Promotorem przewodu doktorskiego była prof. dr hab. Joanna Niemyska-Łukaszuk

Bezpośrednio po studiach rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną w Akademii Rolniczej, najpierw jako asystent (1994 -2002), później adiunkt (2002 -2015) i od 2015 r. do chwili obecnej asystent. Pomimo zmian w nazwie Uczelni (obecnie Uniwersytet Rolniczy), Wydziału (Rolniczo-Ekonomiczny) dr inż. Ryszard Mazurek od początku zatrudnienia pracuje w tej samej jednostce organizacyjnej, występującej najpierw w randze Zakładu Gleboznawstwa, obecnie Katedry Gleboznawstwa i Ochrony Gleb prowadząc zajęcia dydaktyczne i badania w zakresie szeroko pojętego gleboznawstwa.

Warsztat badawczy i dydaktyczny doskonalił na zagranicznych stażach w ośrodkach naukowych lub akademickich: w Niemczech w Uniwersytecie Schillera w Jenie, w Uniwersytecie Hoheheim, również dwukrotnie w Szwecji w Royal Instytut of Stockholm i w Hiszpanii w Uniwersytecie w Lejdzie. Staże te trwały od 1 tygodnia do 1 miesiąca i były należycie wykorzystane np. czynnie uczestnicząc w „Intensive Course on Soil Micromorphology (UdL)”.

Ocena osiągnięcia naukowego (habilitacyjnego)

Jako osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił monografię pt.: „Przestrzenne zróżnicowanie właściwości gleb uprawnych sąsiadujących z zadrzewieniami złożonymi z robinii akacjowej (*Robinia pseudoacacia*) i olszy czarnej (*Alnus glutinosa*)”. Praca została opublikowana w roku 2015 przez Wydawnictwo Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kołłątaja w Krakowie, w serii Rozprawy pod numerem 403. Pracę przed wydaniem drukiem opiniowali prof. Jacek Długosz i prof. Dorota Gołębiowska. Na 162 stronach, oprócz zwięzłego tekstu, Autor zamieścił wyniki badań w 45 tabelach, na 33 rycinach i 11 fotografiach.

Struktura pracy poprawna, przejrzysta, z układem rozdziałów, podrozdziałów właściwym pod względem kolejności i proporcji objętościowej. Praca zawiera krótki wstęp wraz z celem badań, bogaty przegląd literatury, dobrze wykorzystanej także w dyskusji wyników (prawie 400 pozycji). Rozprawa przed wnioskami w liczbie 10 odzwierciedlającymi istotę otrzymanych wyników zawiera rozdział posumowanie, w którym Autor dokonał porównania zróżnicowanych typologicznie gleb, przy pomocy badanych i wyliczonych parametrów. Praca zawiera streszczenie w języku angielskim i wykaz użytych w niej symboli i skrótów.

Wieloraka funkcja zadrzewień naturalnych i sztucznych: ochronna, produkcyjna, kulturowa w kształtowaniu środowiska naturalnego jest na ogół znana, w agroekosystemach, oprócz pozytywnych elementów związanych z kształtowaniem ekologicznej równowagi w

środowisku rolniczym, zadrzewienia w bezpośrednim sąsiedztwie pola uprawnego, mogą oddziaływać wielokierunkowo poprzez glebę i bezpośrednio na roślinę uprawną, także negatywnie. Podjęta tematyka badawcza i zawarte w rozprawie wyniki należy uznać za bardzo interesujące. Celem badawczym Autora rozprawy była ocena zróżnicowania właściwości chemicznych, fizycznych, biologicznych i mikromorfologicznych gleb użytkowanych rolniczo w bezpośrednim sąsiedztwie 40 – 50 letnich zadrzewień robinii akacjowej i olszy czarnej. Warto zaznaczyć, że robinia akacjowa to kenofit, gatunek inwazyjny zadomowiony w Polsce w stanowiskach naturalnych i półnaturalnych. Miejsce badań terenowych – rejon intensywnego rolnictwa: Płaskowyż Proszowicki (2 pola uprawne w sąsiedztwie robinii) i Nizina Nadwiślańska (2 pola uprawne w sąsiedztwie olszy szarej), przyjęta koncepcja przeprowadzenia badań związana z wydzieleniem w każdym punkcie 12 stref odległości od zadrzewień (do 24 m) i utworzeniem 60 mikropoletek oraz częstotliwość pobieranie prób gleby (wiosna, jesień) pojedynczych dla poletek i zbiorczych dla stref odpowiadają tematowi i wyznaczonemu celowi. Warto podkreślić duży zakres przeprowadzonych badań laboratoryjnych obejmujący pełne rozpoznanie czterech obiektów badawczych (odkrywki glebowe i oznaczenie właściwości poziomów glebowych) i zasadnicze badania:

- właściwości chemicznych i fizykochemicznych materiału glebowego: pH w zawieszynie H₂O i KCl, zawartość węgla organicznego i azotu ogólnego, sumę zasad wymiennych, kwasowość hydrolityczną,
- składu frakcyjnego związków humusowych: węgiel substancji humusowych, kwasów fulwowych i huminowych, kwasowość ogólną i zawartość grup – COOH i OH w kwasach huminowych, skład pierwiastkowy kwasów huminowych,
- właściwości wodno-powietrznych: gęstość fazy stałej, gęstość objętościowa gleby suchej, krzywe pF,
- aktywności biologicznej gleby: określono ogólną liczebność bakterii (f. czynne i przetrwalne), grzybów, promieniowców, bakterii proteolitycznych, b. fosforowych,
- właściwości mikromorfologicznych.

Oprócz badań materiału glebowego Autor dokonał oznaczeń składu chemicznego liści roślin drzewiastych.

Wyniki oznaczeń laboratoryjnych zostały poddane analizie statystycznej i geostatystycznej przy wykorzystaniu metod adekwatnych do prowadzonych badań i najnowszych programów obliczeniowych. Użyte metody badań i dokonane wyliczenia nie budzą zastrzeżeń.

Przedstawienie syntetyczne dużej liczby wyników, ich właściwa interpretacja a przede wszystkim rzeczowa dyskusja otrzymanych rezultatów z wynikami innych autorów, także tymi, którzy testowane gatunki drzew wykorzystują w celach innych (np. do rekultywacji), niż badań Habilitant, to główne walory pracy.

Praca posiada duży ładunek poznawczy, wskazując na silne oddziaływanie specyficznych gatunków drzewiastych na właściwości warstwy ornej pola uprawnego znajdującego się w sąsiedztwie zadrzewień. Oddziaływania te dotyczą różnych badanych aspektów gleb uprawnych (wł. fizycznych, chemicznych, biologicznych) i są uzależnione od odległości od zadrzewień. Potwierdza również fakt, iż nie są obojętne zróżnicowania badanych parametrów związane z samą glebą (typ, podtyp). Oddziaływanie drzew uwidacznia się głównie w zakresie większej aktywności biologicznej gleb, będącej efektem większej zawartości węgla organicznego. Badane rośliny wpływały na proces humifikacji, skład pierwiastkowy i właściwości kwasów huminowych. W mniejszym stopniu oddziaływały na właściwości wodno-powietrzne gleby, gdyż te były efektem głównie zabiegów uprawowych prowadzonych na polu uprawnym.

Zdaniem Habilitanta praca niesie przesłanki w kierunku praktyki rolniczej w zakresie uwzględniania w procesie nawożenia tych składników pokarmowych które dopływają do gleby wraz z opadem liści drzew. Należy podzielić ten pogląd.

Oceniana rozprawa napisana poprawnie, prawidłowo skonstruowana, nie budząca merytorycznych zastrzeżeń jest pracą oryginalną dr Ryszarda Mazurka opartą na wielokierunkowych badaniach terenowych i laboratoryjnych, wnoszącą nowe istotne elementy poznawcze w zakresie środowiska glebowego pola uprawnego, w strefie wpływu sztucznych wieloletnich zadrzewień śródpolnych. Rozprawa dobrze świadczy o Habilitancie i jest dowodem na dobre przygotowanie do prowadzenia w sposób samodzielny prac badawczych. Spełnia ona w pełni formalne wymagania stawiane tego typu pracom na stopień naukowy doktora habilitowanego.

Pomimo jednoznacznie bardzo pozytywnej oceny rozprawy nasuwają się dwie uwagi będące być może subiektywnym odczuciem opiniującego:

- naukowe nazewnictwo gatunku, w tym wypadku drzew, powinno zawierać autora nazwy – brak nawet w tytule pracy,

- rozdział Podsumowanie w tej postaci, nie jest niezbędny, gdyż dwa wcześniejsze rozdziały w dużym stopniu funkcję tę spełniają.

Ocena dorobku naukowego (formalna i merytoryczna)

Dotychczasowy dorobek naukowy dr R. Mazurka, poza monografią omówioną powyżej składa się z 51 prac twórczych, z których 8 zostało opublikowanych po doktoracie w czasopismach znajdujących się w bazie JCR, 28 (22 po doktoracie) w czasopismach listy B wykazu MNiSzW, 12 (10 po doktoracie) w innych opracowaniach (monografie, biuletyny), 2 podręczniki i 1 praca popularnonaukowa. Opublikował także kilkadziesiąt komunikatów z konferencji międzynarodowych i krajowych oraz przygotował 12 maszynopisów ekspertyz i opracowań projektowych.

Łączna punktacja prac opublikowanych w czasopismach z listy A i B wykazu MNiSW na koniec grudnia 2014 roku wynosi 426 punktów, z czego Habilitant 376 zgromadził w dorobku po doktoracie. Prace były 28-krotnie cytowane (wg. bazy WoS). Sumaryczny Impact Factor prac opublikowanych w czasopismach z listy filadelfijskiej: Catena (2 prace), Polish Journal of Environmental Studies (2 prace), Environmental Pollution, Bioresources Technology, Ecological Chemistry and Engineering S oraz Field Crops Research jest wysoki i wynosi 17,669. Indeks Hirscha prac dorobku naukowego Kandydata wynosi 4. Po wyłączeniu dwu prac, których wyniki zostały wykorzystane w rozprawie wskaźniki liczbowe pozostają wysokie: 49 prac, 411 punktów, IF = 16,798.

Ranga i struktura czasopism w których przedstawił wyniki swoich badań są zróżnicowane z przewagą mających zasięg ogólnopolski oraz wspomniane wyżej – międzynarodowy. Większość prac (31) wydał w języku angielskim. Zespołowy charakter prac oraz nazwiska współautorów, wskazują na szeroką współpracę Habilitanta w zakresie badań, nie tylko w ramach lokalnego krakowskiego ośrodka naukowego, ale także innych krajowych i zagranicznych. Świadczy to o tym, iż jest pożądanym i przydatnym członkiem gremiów badawczych i sam je tworzy. W pracach zespołowych rola Kandydata, w większości przypadków, była merytoryczna, poczynając od koncepcji poprzez częściową realizację, opracowanie wyników i przygotowanie do druku.

Tematyka badań realizowanych przez dr Ryszarda Mazurka, mimo pozornego zróżnicowania, mieści się w ogólnym nurcie gleboznawstwa, także zainteresowań Katedry w której pracuje i jest odzwierciedleniem współczesnych tendencji badawczych w zakresie

środowiska glebowego. Badania terenowe koncentruje na obszarze Pogórzy, Beskidów, typowo rolniczych obszarów Małopolski jak Płaskowyż Proszowicki, Wyżyna Miechowska i inne.

Ważne w Jego dorobku są prace poświęcone *degradacji chemicznej i fizycznej* gleb uprawnych, leśnych i obszarów chronionych (parki narodowe), miasta Krakowa, itp. Dotyczą one zawartości metali ciężkich w glebach, roślinach, stopnia kumulacji w zależności od właściwości gleby, sposobu zagospodarowania.

Badania poświęcone *ocenie przestrzennej zmienności pokrywy glebowej* pozwoliły Habilitantowi na rozwinięcie terenowego warsztatu badawczego i były wykorzystane przy opracowywaniu map, np.: Babiogórskiego Parku Narodowego, Pienińskiego Parku Narodowego, obszarów leśnych m. Krakowa. W tej grupie, prace dotyczące oceny zmienności właściwości gleby na polu uprawnym, należy uznać za cenne, z rolniczego punktu widzenia, bo przydatne w nowych precyzyjnych technologiach uprawy roślin.

Prace, w których porusza *problem genezy gleb* dotyczą degradacji czarnoziemów Płaskowyżu Proszowickiego i Wyżyny Miechowskiej, rędzin w różnych rejonach Europy (Polska, Włochy), trofizmu młak z terenu Podhala i Beskidu Niskiego, genezy bieliec w Górach Stołowych i Karkonoszach. W tej grupie badań niepowtarzalne, to te związane z wykopaliskami na terenie Rynku w Krakowie.

Badania związane z *rolniczym wykorzystaniem krzemianowo-wapniowych sorbentów* stosowanych w oczyszczalniach ścieków celem wyeliminowania fosforu były prowadzone wspólnie z badaczami szwedzkimi i polskimi w różnych warunkach siedliskowych, w uprawach polowych i na użytkach zielonych.

W badaniach dotyczących *aktywności biologicznej gleb* Jego zainteresowania dotyczą m. in. wpływu środków chemicznych stosowanych w sadzie na mezofaunę glebową, wyciągów gleb różnie użytkowanych na *Trichoderma ssp.*, oddziaływań zadrzewień na mikroflorę glebową, aktywność enzymatyczną i inne.

Wiele prac Autor poświęcił *właściwościom próchnicznym* różnych gleb, badając skład frakcyjny próchnicy glebowej.

Przedstawiony do oceny dorobek publikacyjny jest wartościowy naukowo, w wielu przypadkach mający praktyczne zastosowanie, nie tylko w produkcji roślinnej. Opracowania naukowe powstały na ogół na bazie obszernego materiału analitycznego. Habilitant zna dobrze i właściwie wykorzystuje warsztat badawczy i najnowszą literaturę przedmiotu.

Projekty badawcze i współpraca naukowa

Habilitant wykazuje aktywność w zdobywaniu środków finansowych na badania. Świadczą o tym dwa granty (KBN i MNiSW), którymi kierował: „Zagrożenia procesami degradacji czarnych ziem Płaskowyżu Proszowickiego i Wyżyny Miechowskiej” i „Rola zadrzewień robinii akacjowej (*Robinia pseudoacacia* L.) w kształtowaniu właściwości chemicznych, fizycznych i biologicznych gleb uprawnych”. W 7 projektach był lub jest wykonawcą. Wśród nich są dwa projekty międzynarodowe (polsko-szwedzki i w ramach Funduszu Wyszehradzkiego), dwa realizowane przez UP we Wrocławiu i trzy w UR w Krakowie.

Wysoko należy ocenić zakres i efektywność współpracy naukowej dr R. Mazurka z innymi badaczami, często reprezentującymi inne dyscypliny naukowe. Dzięki tej współpracy powstają interdyscyplinarne, wartościowe prace naukowe. Habilitant współpracuje aktywnie z pracownikami nie tylko macierzystej Uczelni ale wielu innych: UJ, AGH, UO, UP we Wrocławiu, UTP w Bydgoszczy, ZUT w Szczecinie, z ośrodków naukowych Szwecji, Węgier, Niemiec. Współpraca ta w wielu przypadkach jest bardzo aktywna, o czym zaświadczają np. wspólnie opracowywane projekty – BIOSTRATEG, TOFCAS.

Działalność upowszechnieniowa

Habilitant wykazuje dużą aktywność w zakresie upowszechniania wyników badań, o czym świadczy czynny udział w 45 kongresach, sympozjach, konferencjach, seminariach, w tym na 10 wygłosił referaty, zaś na pozostałych prezentacje miały inny charakter (postery). Ranga tych spotkań naukowych była różna, najwięcej było międzynarodowych (32) organizowanych w Polsce oraz w Czechach, Słowacji, Szwecji.

Dr R. Mazurek jest cenionym wykładowcą i ekspertem w zakresie swojej dyscypliny naukowej, stąd wielokrotnie (w 9 programach) był zapraszany do prowadzenia szkoleń, wykładów dla rolników, służb rolnych, młodzieży szkolnej, studentów. Ważniejsze programy, w których brał udział, to: Sapard, PO SPO, PROW 2007-2013, PO KL. Był angażowany do wykonania ekspertyz i innych opracowań (12-krotnie) na potrzeby takich instytucji, jak: Instytut Botaniki PAN, Babiogórski Park Narodowy, Lasy Komunalne Krakowa, Fundacja Nauki Polskiej im. W. Szafera, urzędy gminne, powiatowe i inne.

Działalność dydaktyczna

Dr inż. Ryszard Mazurek należy do grona najbardziej zaangażowanych i aktywnych nauczycieli akademickich Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego UR w Krakowie. Aktywność ta przejawia się w wielu płaszczyznach Jego oddziaływań dydaktyczno wychowawczych na studiującą młodzież. Realizuje zajęcia różnorodne: wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, terenowe, na studiach I i II stopnia dla studentów kierunku *ochrona środowiska* oraz na studiach podyplomowych w języku polskim i dla kierunku *Agriculture* i z wymiany studenckiej Erasmus w j. angielskim. Prowadzi między innymi takie przedmioty jak: *Geologia, geomorfologia i gleboznawstwo, Georóżnorodność, Waloryzacja i kartografia gleb, Ochrona przyrody, Problemy ekotonów wodnych, Geochrona, Zadrzewienia na terenach rolniczych, Gospodarowanie na obszarach chronionych, Protection of soils and geological heritage. Protection of biodiversity of rural areas, Instrumental analysis*. W przeszłości realizował jeszcze inne przedmioty. Program większości przedmiotów jest autorstwa Habilitanta. Na kierunkach *rolnictwo* i *ochrona środowiska* wypromował 31 magistrów i 22 inżynierów.

Godne szczególnego zauważenia jest duże zaangażowanie w studencki ruch naukowy: jako Pełnomocnik Dziekana ds. Kół Naukowych na Wydziale i Opiekun Koła Naukowego Rolników oraz Sekcji Ochrony Przyrody tego Koła. W latach 2003 – 2012 zorganizował 15 obozów naukowych i innych krótkotrwałych wyjazdów do miejsc szczególnie cennych dla środowiska przyrodniczego (parki, itp.). Pokłosiem tych wyjazdów było opracowanie przez studentów Sekcji 20 referatów prezentowanych na sesjach kół naukowych organizowanych na Wydziale, w Uczelni oraz innych ośrodkach akademickich. Aż 15 z nich zostało uhonorowanych wysokimi pozycjami (od pierwszego miejsca do wyróżnienia). Sekcja Ochrony Przyrody kierowana przez Habilitanta stała się prawdziwą kuźnią kadr naukowych, aż 9 osób podjęło studia doktoranckie w UR, AGH, URz; 3 obroniły prace doktorskie.

Mimo formalnego braku ze strony Habilitanta pełnienia funkcji promotora pomocniczego, powyższa działalność, w mojej ocenie, w pełni ten wymóg spełnia.

Działalność organizacyjna

Działalność organizacyjną dr R. Mazurka cechuje podobnie jak badawczą i dydaktyczną duża aktywność. W dwóch kadencjach był z wyboru członkiem Rady Wydziału

Rolniczo-Ekonomicznego. Aktywnie uczestniczy w działaniach związanych z promowaniem studiów na Wydziale, w opracowaniu materiałów reklamowych, strony internetowej, w pracach komisji rekrutacyjnej, egzaminacyjnej przy dyplomowaniu, w Jury Olimpiady Wiedzy Rolniczej, wielokrotnie koordynował na Wydziale Dni Otwarte Kół Naukowych.

Brał aktywny udział w pracach komitetów organizacyjnych dwóch dużych konferencji: 26 Międzynarodowego Kongresu Gleboznawstwa Polskiego i II Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Gleby górskie – geneza, właściwości, zagrożenia” organizowanych w Krakowie.

Jako członek komisji, na szczeblu Urzędów Marszałkowskich: Małopolski i Dolnośląskiego ocenia projekty badawcze i stypendialne doktorantów w ramach PO KL, Grant Plus, Doctus i inne, także na zlecenie NCBiR. Sporadycznie oceniał prace doktorantów i pracowników nauki przed drukiem.

Habilitant jest członkiem komitetu redakcyjnego 2 czasopism: Revista Cintex i Eurasian Journal of Soil Science (EJSS).

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, od wielu lat sekretarzem Oddziału Krakowskiego, Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej i The International Union of Soil Science (IUSS).

Wyróżnienia i nagrody

Wszystkie podstawowe działalności dr R. Mazurka został dostrzeżone przez przełożonych w Uczelni, studentów i inne gremia, o czym świadczą nagrody i wyróżnienia: Nagroda zespołowa dydaktyczna MNiSW, JM Rektora macierzystej Uczelni: 2-krotnie za działalność naukową, 2-krotnie za działalność dydaktyczną i 1 za działalność organizacyjną, I Nagroda i Wyróżnienie w studenckim plebiscycie TOP DOKTOR. Posiada Brązowy Medal za Długoletnią Służbę oraz Srebrną i Złotą Odznakę Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego.

Wniosek końcowy

Na podstawie przedstawionego do oceny dorobku naukowego, działalności dydaktycznej i organizacyjnej oraz osiągnięcia naukowego w postaci monografii pt. „Przestrzenne zróżnicowanie właściwości gleb uprawnych sąsiadujących z zadrzewieniami złożonymi z robinii akacjowej (*Robinia pseudoacacia*) i olszy czarnej (*Alnus glutinosa*)”,

stwierdzam, że dr inż. Ryszard Mazurek całkowicie spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Posiada znaczny dorobek naukowy umiejscowiony w dyscyplinie i specjalności, którą reprezentuje, powiększany systematycznie po uzyskaniu stopnia doktora.

Monografia jako osiągnięcie naukowe zasługuje na uznanie za nowatorsko podjętą problematykę, przeprowadzone badania i formę opracowania.

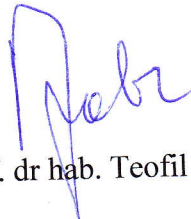
Posiada wyróżniający dorobek w pracy ze studentami – dydaktyczny i organizacyjny, nie tylko w Uczelni.

Wykazuje dużą umiejętność pracy zespołowej, tak w działaniach badawczych jak i dydaktycznych, posiada zdolność pozyskiwania funduszy na badania, oraz upowszechniania rezultatów pracy naukowej.

Jest aktywnym, pracownikiem naukowym, znającym i dobrze wykorzystującym metody badawcze, terenowe, laboratoryjne i statystyczne, jest równocześnie bardzo dobrym nauczycielem akademickim.

Wnoszę do Komisji Habilitacyjnej, powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, o podjęcie uchwały wspierającej starania dr inż. Ryszarda Mazurka o nadanie stopnia naukowego doktora nauk rolniczych w dyscyplinie agronomia.

18. 01. 2016 r.

Prof. dr hab. Teofil Łabza